

der ikke havde foreligget særlige omkostninger på grund af den nedsatte funktionsevne, skal afholdes af den pågældende selv.

Stk. 3. Beløbet til dækning af merudgifter er uafhængigt af ansøgerens indkomst og er ikke skattepligtigt.

Skulle udvalget ønske at bibeholde den foreslåede formulering i bekendtgørelsens § 1 stk. 2 anmoder Dansk Blindesamfund om, at udvalget gennem betænkningen sikrer, at det kommer til at fremgå andetsteds i bekendtgørelsen, at blinde og stærkt svagsynede har en funktionsnedsættelse, der berettiger til en kompensation efter reglen i servicelovens § 100.

Desuden ønsker vi som tidligere nævnt, at fjerne aldersgrænsen i servicelovens § 100. Grunden til at det er særlig vigtigt for vores gruppe er, at de fleste først bliver blinde, når de er over 65 år. 70 % af Dansk Blindesamfunds medlemmer er over 67 år.

Dansk Blindesamfund vil endnu engang gøre opmærksom på, at blinde og stærkt svagsynede ønsker inklusion i samfundet, det gælder såvel på arbejdsmarkedet som i alle andre samfundsforhold. Forudsætningen for at vi kan deltage i samfundet på lige fod med andre samfundsborgere er dog, at vi kompenseres for vores funktionsnedsættelse. Derfor håber vi, at Udvalget vil være med til at sikre blinde og stærkt svagsynede retten til at blive kompenseret for merudgifter.

Med venlig hilsen

Jens Bromann,

landsformand

Bilag

Nedenfor er citeret direkte fra en afgørelse fra Det Sociale Nævn, september 2008. Den omhandler en kommunes afslag på at bevilge kompensation for merudgifter jf. servicelovens § 100. Ansøgeren i sagen er gift, far, og er i arbejde, han er tillige medlem af Dansk Blindesamfund (hvilket betyder at hans synsfunktion er nedsat i betydeligt omfang).

»NNs synshandicap har efter oplysningerne om hans funktionsniveau ikke så indgribende konsekvenser for ham i det daglige, at han er omfattet af målgruppen for hjælp til merudgifter ved den daglige livsførelse, jf. servicelovens § 100.

Nævnet har herved lagt vægt på, at NN uanset sit synshandicap selv kan varetage den personli-

ge pleje, bortset fra at hans hustru vælger tøj for ham, da han ikke kan skelne farver.

Der er lagt vægt på, at NN færdes selvstændigt på kendte steder, herunder selv kommer frem og tilbage til arbejde til fods og med bybus. Endvidere, at han i en vis udstrækning kan købe ind på egen hånd (i lokalbutik), og at det ud fra det oplyste må antages, at han er i stand til at deltage ved indkøb i øvrigt, idet han dog ikke kan se bon eller pengesedler.

Videre er der lagt vægt på, at NN ud fra det oplyste kan varetage visse opgaver i hjemmet selv, og at han kan deltage i en del andre opgaver, herunder opgaver omkring-/aktiviteter med sit barn.

Nævnet er opmærksom på, at NN har hjælpeforanstaltninger i form af relevante synshjælpe-midler, ledsagerordning, personlig hjælper på arbejdspladsen efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og modtager invaliditetsydelse og bistanstillæg. Ifølge det oplyste er der herudover bevilget hjælp til oplæring i forbindelse med opgaver omkring barnet (der er klaget over størrelsen af denne hjælp).

Nævnet finder imidlertid, at disse foranstaltninger ikke kan bevirke, at NN er berettiget til merudgiftsydelse, når det vurderes, at hans synshandicap ikke har indgribende konsekvenser i det daglige, jf. ovenfor.«

- sagen illustrerer det problem, vi har bekendtgørelsens ordlyd om »indgribende karakter«.
- kommunen, som i anden sag har vurderet, at vores medlem har brug for ledsagelse og hjælp på arbejdspladsen, samt bevilget synskompen-serende hjælpemidler, vurderer alligevel ikke at hans synshandicap er indgribende nok, og så har han altså ikke ifølge kommunen og nævnet, behov for at blive kompenseret for eventuelle yderligere merudgifter udover hans kompensation gennem de andre ydelser.
- kommunernes praksis simpelthen ikke kom-pensationsprincippet til grund for deres afgø-relser. Den kommunale praksis straffer der-med, at man kan gøre enkelte ting selv eller har venlige pårørende, der hjælper én.
- det burde være åbenlyst, at man ikke undgår merudgifter som blind eller stærkt svagsynet, bare fordi man selv kan vaske sig eller gå ad en kendt vej til bussen.

Svar:

Jeg er opmærksom på, at det at være blind eller stærkt svagsynet er et alvorligt sensorisk han-